

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 13 stycznia 2021 r.

DIH-3.709.56.2020.AB

DECYZJA DIH - III/2/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 93 ust. 2 i 5 w związku z art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Rzeszowie z dnia 18 listopada 2020 r. (nr akt: DP.8361.94.2020), na mocy której przedsiębiorcy Panu Waldemarowi Mazerze prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Waldemar Mazera Firma Handlowo-Usługowa „MAXWA” w Przeworsku wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ww. ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach 13 i 17 sierpnia 2020 r. inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Rzeszowie (zwanego dalej: „Podkarpackim WIIH”, „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia nr DP.8361.94.2020 z 13 sierpnia 2020 r., przeprowadzili kontrolę w placówce handlowej (...), należącej do przedsiębiorcy (...) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”).

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 5 sierpnia 2020 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorców wymagań ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. z 2020 r. poz. 1893), (zwanej dalej: „ustawą o

zużytym sprzęcie elektrycznym” lub „ustawą o zużytych sprzęcie”). Wspomniane zawiadomienie doręczono stronie 5 sierpnia 2020 r.

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego WIIH stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca jako dystrybutor, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji, o tym że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany,
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony,
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Dodatkowo inspektorzy w toku kontroli stwierdzili, że przedsiębiorca nie wywiesił informacji, o punktach zbierania zużytego sprzętu, co zostało potwierdzone w oświadczeniu stanowiącym załącznik 6 do Protokołu kontroli. Powyższe narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

W związku z brakiem powyższych informacji, przedsiębiorca w trakcie kontroli oświadczył, że informacje w zakresie art. 37 ust. 1 i 2 ustawy, były umieszczone na drzwiach wejściowych, lecz z niewiadomych mu przyczyn, w dniu kontroli ich nie było. Przedsiębiorca zobowiązał się do niezwłocznego umieszczenia w miejscu widocznym dla konsumentów wymaganych ustawą informacji, co uczynił pierwszego dnia. Ponadto w związku z brakiem informacji w zakresie art. 39 pkt 2 przedsiębiorcę również zobowiązano do niezwłocznego umieszczenia w miejscu widocznym dla konsumentów wymaganych ustawą informacji, co przedsiębiorca wykonał.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Kpa”), Podkarpacki WIIH zawiadomieniem z dnia 23 października 2020 r., poinformował przedsiębiorcę Pana (...) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w trybie art. 91 pkt 25 i 26 lit. c ustawy o zużytych sprzęcie, z tytułu niedopełnienia obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz 39 pkt. 2 ww. ustawy. Jednocześnie poinformowano, że stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. do

wypowiadania się co do zebranych dowodów i materiałów, zgodnie z wymaganiami art. 10 § 1 oraz art. 73 i art. 79 § 2 Kpa.

Strona odpowiadając na powyższe zawiadomienie, w piśmie z 28 października 2020 r. oświadczyła, że w czasie kontroli zauważyła brak informacji na terenie sklepu, z przyczyn jej niewiadomych zostały one ściągnięte. Ponadto poinformowała, że obie informacje zostały umieszczone z powrotem na terenie sklepu, podczas prowadzonej kontroli 13 sierpnia 2020 r., prosząc o uwzględnienie tego faktu przy podejmowaniu decyzji.

W dniu 18 listopada 2020 r. Podkarpacki WIIH, na podstawie art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c, oraz art. 104 § 1 Kpa, wydał decyzję, na mocy której przedsiębiorcy Panu (...) wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) za:

- nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 ustawy o użytym sprzęcie, co narusza art. 37 ust. 4 ww. ustawy,
- nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

W dniu 14 grudnia 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Podkarpackiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. Strona w odwołaniu wniosła o umorzenie kary, wskazując, że po otrzymaniu zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli starannie się do kontroli przygotował i sprawdził czy wszystkie wymagane przepisami informacje są wywieszane. Kontrolowany był zdziwiony, że w dniu kontroli tych informacji już nie było, ktoś musiał je zdaniem strony zdjąć, gdyż w dniach poprzedzających kontrolę znajdowały się one w widocznym dla konsumenta miejscu. Strona wyjaśnia również, że nie używała słowa „niegdyś umieszczona”, ale że „była umieszczona”, gdyż chodziło o stwierdzenie faktu, że informacje były umieszczone w dniach poprzedzających kontrolę. Przedsiębiorca twierdzi, że nie mógł przewidzieć, że w dniu kontroli wymagane informacje zostaną usunięte. Zdaniem strony brak informacji nie miał żadnego wpływu na odbiór zużytego sprzętu.

Ponadto przedsiębiorca poinformował, że odbierał i odbiera zużyty sprzęt, od klientów, którzy tego oczekują, jak również, że pismo informujące o odbiorze zużytego sprzętu zostało przeniesione z drzwi wejściowych na ścianę obok kasy, w miejsce które jest bardziej widoczne i pod kontrolą.

Przedsiębiorca poinformował również, że z uwagi na kondycję finansową sklepu musiał zmniejszyć zatrudnienie.

Pismem z dnia 16 grudnia 2020 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę (...) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Rzeszowie z dnia 18 listopada 2020 r. (nr akt: DP.8361.94.2020) oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej zgodnie z art. 87 ustawy o zużytym sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i art. 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m.in. w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej, podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5 000 zł do 300 000 zł.

Dodatkowo należy zwrócić uwagę na przepisy art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którym dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
 - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru,
 - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 26 ustawy o zużyтым sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków o których mowa w art. 39. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w tym przypadku, stosownie do art. 92 pkt 5 ustawy o zużyтым sprzęcie, wynosi od 5 000 zł do 500 000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

Zgodnie z art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Podkarpackiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorca Pan (...) prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...), nie wykonał ciążących na nim obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużyтым sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 oraz
- art. 39 pkt 2 o zużyтым sprzęcie, tj. nie wywiesił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c ustawy o zużyтым sprzęcie oraz art. 104 Kpa. Tym samym działania Podkarpackiego WIIH były zgodne z prawem i decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Strona w odwołaniu wskazała, że w dobie pandemii prowadzenie działalności jest bardzo trudne i kosztowne, a nałożenie kary w wysokości 5 000 zł przedsiębiorca uważa za bardzo surowe, tym bardziej, że wykonywał i wykonuje polecenia, o których ustawodawca napisał w ustawie, czyli odbiór zużytego sprzętu elektrycznego od klientów. Ponadto po otrzymaniu zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli starannie się do niej przygotował i sprawdził

czy wszystkie wymagane przepisami informacje są wywieszone. Kontrolowany był zdziwiony, że w dniu kontroli tych informacji już nie było, ktoś musiał je zdaniem strony zdjąć, gdyż w dniach poprzedzających kontrolę znajdowały się one w widocznym dla konsumenta miejscu. Strona wyjaśnia również, że nie używała słowa „niegdyś umieszczona”, ale że „była umieszczona”, gdyż chodziło o stwierdzenie faktu, że informacje były umieszczone w dniach poprzedzających kontrolę. Przedsiębiorca twierdzi, że nie mógł przewidzieć, że w dniu kontroli wymagane informacje zostaną usunięte. Zdaniem strony brak informacji nie miał żadnego wpływu na odbiór zużytego sprzętu.

Odnosząc się do powyższego, Prezes UOKiK wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o zużytym sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Organ drugiej instancji nie ma wątpliwości, co do stwierdzonego stanu faktycznego, nie kwestionuje jego również przedsiębiorca. Ustalenia kontroli wprost wskazują, na czym polegało naruszenie prawa przez kontrolowanego, dlatego Prezes UOKiK nie widzi podstaw do uchylenia decyzji i umorzenia kary pieniężnej.

Organ drugiej instancji wskazuje również, że znaczenie drugorzędne dla sprawy, ma czy informacja była umieszczona, czy jak wskazał organ drugiej instancji „niegdyś umieszczona”, bo podstawą do wymierzenia kary było stwierdzenie braku informacji w pierwszym dniu kontroli. Powyższe zostało udokumentowane w Protokole kontroli z 17 sierpnia 2020 r. (nr akt kontroli: DP.8361.94.2020).

Jednocześnie Prezes UOKiK wskazuje, że zgodnie z regułą kolizyjną w zakresie nakładania administracyjnych kar pieniężnych zawartą w art. 189a § 2 pkt 2) Kpa, w niniejszej sprawie nie będą miały zastosowania przepisy art. 189f Kpa dotyczące odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Obowiązujące przepisy ustawy o zużytym sprzęcie, jedyną prawną możliwość odstąpienia od zastosowania sankcji przewidują w art. 93 ust 4 ww. ustawy, w sytuacji jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W takich przypadkach organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

Organ pierwszej instancji właściwie wziął pod uwagę art. 93 ust. 4 stwierdzając, że w niniejszym przypadku nie zaszyły jakiegokolwiek przesłanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Wojewódzkiemu Inspektorowi na odstąpienie od wymierzenia kary.

Prezes UOKiK zgadza się z organem pierwszej instancji, że w niniejszym przypadku należy przyjąć, że kontrolowany przedsiębiorca nie dochował należytej staranności i nie uczynił wszystkiego, czego można było od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło. Działania, które jak twierdzi kontrolowany, podjął w związku z otrzymaniem zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, okazały się niewystarczające, czego potwierdzeniem są stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości. W związku z powyższym w ocenie organu drugiej instancji Podkarpacki WIIH zasadnie nałożył karę za niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ww. ustawy, jednocześnie brak jest podstaw do odstąpienia od zastosowania sankcji na podstawie art. 93 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie.

Prezes UOKiK podkreśla ponadto, że to przedsiębiorca odpowiada za nieprawidłowości dotyczące obowiązków jakie nakłada na niego ustawa o zużytych sprzęcie. Podmiot gospodarczy jest zobowiązany do stosowania prawa w tym zakresie i powinien tak zorganizować działalność swojej placówki, aby nie dochodziło w niej do naruszeń obowiązujących przepisów, jak w niniejszym przypadku.

Podsumowując Prezes UOKiK stwierdza, że Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt. 25 i 26 lit. c ustawy o zużytych sprzęcie. Organ pierwszej instancji wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3 ww. ustawy.

Dodatkowo Prezes UOKiK wskazuje, że celem ustawodawcy było umożliwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, poprzez dostęp do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. W związku z tym przyjąć należy, że każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych winien w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego umieszczać wszystkie informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1 – 3 niezależnie od prowadzonej przezeń powierzchni sprzedaży. Nawet jeżeli dystrybutor nie prowadzi jednostki handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, to przekazanie takiej informacji konsumentowi uświadomi go, że w większym sklepie ma możliwość nieodpłatnego pozostawiania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu. Przekazanie informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu również jest bardzo istotna. Uzyskanie przez konsumentów powyższej wiedzy niewątpliwie przyczynia się do zwiększenia dbałości o stan środowiska naturalnego, poprzez ograniczanie pozostawiania zużytego, niepotrzebnego już sprzętu w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Tym samym każdy dystrybutor, niezależnie od zakresu jego działalności, powinien mieć uwidocznione

informacje wynikające z art. 37 ust. 1 - 3, jak również wynikające z art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie.

Należy również uznać, że organ pierwszej instancji właściwie zastosował również zasadę określoną w art. 93 ust. 5 ww. ustawy, orzekając jedną karę za wszystkie stwierdzone nieprawidłowości. Organ dodatkowo podkreśla, że kara została wymierzona w wysokości najniższej z możliwych określonych w art. 92 pkt 5 i 6 tej ustawy.

Jednocześnie Prezes UOKiK, mając na uwadze wskazaną przez Pana słabą sytuację finansową informuje, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o zużytym sprzęcie znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie po tym, jak decyzja w niniejszej sprawie stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ pierwszej instancji.

Podsumowując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Podkarpackiego WIIH decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której przedsiębiorcy Panu (...) prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...) wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych). Tym samym, decyzja Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Rzeszowie z dnia 18 listopada 2020 r. (nr akt: DP.8361.94.2020) powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę

należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

(...)